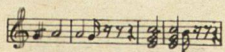

се е подцъртавалъ този тонъ отъ акорда, на който се желае поставянето ѝ.

А. се срѣща и въ най-старитѣ издания на Баховитѣ творения.

Ашеръ, Йозефъ — Ascher, Joseph — значителенъ пиянистъ и компонистъ на салонна музика, род. 4 юни 1829 въ Гронингенъ, Холандия, умр. отъ душевна болестъ 20 юни 1869 въ Лондонъ; ученикъ на Лайпцигската консерватория (Мошелесъ), после придворенъ пиянистъ на французската императрица Евгения. Творби: множество фантази и транскрипции, въ лекъ, салоненъ стилъ.

Аштънъ, Алгернънъ Бене Лангтънъ — Ashton, Algernon Bennet Langton — значителенъ английски компонистъ, род. 9 дек. 1859 въ Дърхамъ (Англия), училъ въ консерваториитѣ въ Лайпцигъ и Франкфуртъ а. М.; учитель въ Кралския музикаленъ колежъ въ Лондонския колежъ за музика и въ Музикалния колежъ Trinity „Триединство“) въ Лондонъ. Творби: 5 симфонии, 3 увертюри — за оркестъръ; по единъ цигулковъ и клавиренъ концерти; 3 клавирири, 3 клавириквартета; 5 цигулки и 5 челоуи сонати, нонетъ за струнни и духови инструменти, пѣсни.

Аяли кеманъ — турски инструментъ съ три струни, приличенъ на виолончела. Буквално — цигулка на крака.

Б.

Б.—б. Втората буква на азбуката, вториятъ тонъ по старата азбучна нотация; по нѣмското наименование означава **си** ♯; а въ Англия, Холандия и други страни означава **си** чисто (**си** бекаръ). **б** — съкращение за бемолъ, по нѣмското наименование, **В** — съкращение на Basso, **СВ** — контра басъ, **сop Basso** — съ баса **В С** — съкращение на Basso continuo (гл. т.) **В** — *quadrat* лат. (бе квадратно) = бекаръ (**б**).

Бааке, Фердинандъ Готфридъ — Baake Ferdinand Gottfried — пиянистъ, органистъ и диригентъ, род. въ Хойдесбергъ при Халбергадтъ 15 апр. 1800, умр. февр. 1874, ученикъ на Хумелъ по пиано и на Ферд. Шнайдеръ по композиция, органистъ на Дома въ Халбергуадъ. Творби: сонати, вариации пѣсни и оркестрови композиции.

Бабарака или бабарокъ — чешки народенъ танцъ.

Бабини, Матео — Babbini, Mateo — единъ отъ най-прославенитѣ пѣвци (теноръ), род. 19 февр. 1754 въ Болоня, умр. 22 септ. 1816 с. т.; пѣлъ съ необикновено голъмъ успѣхъ въ Парижъ, Лондонъ, Виена, Петербургъ и, най-продължително — въ Берлинъ.

Багадуловъ, В. А. — руски компонистъ и музикаленъ методологъ, род. 1878 въ Нижни-Новгородъ; училъ при Конюшъ и Яворски въ Москва, и пѣние при Ник. Мюлеръ въ Милано; професоръ въ консерваторията и председателъ на методологическата секция при държавния институтъ за музикална наука въ Москва. Творби: опери: „Еросъ и Психея“ и „Дворянско гнѣздо“, буфоната „Царъ Максимилианъ и неговиятъ синъ Адолфъ“. Писалъ: учебникъ по вокалната методология „Хармония“ (учебникъ) — заедно съ Ив. Борецки.

Багателя, фр. Bagatelle — кжса музикална пиеса въ лекъ стилъ. Така е озаглавилъ Бетховенъ клавириритѣ си творби ор. 33, 119, 126.

Баге, Зелмаръ — Bagge Selmar — значителенъ музикаленъ писателъ, критикъ и компонистъ, род. 30 юни 1823 въ Кобургъ, умр. 17 юли 1896 въ Базелъ; ученикъ на пражката консерватория, по-късно, на Зехтера въ Виена — по композиция; 1851 — 1855 професоръ въ Виенската консерватория, която — поради недоволство въ организацията, напуща, за да може свободно да се изказва въ печата и живѣе, занимавайки се съ писане критически статии, въ